

294.04

Mit lehet csinálni egy ilyen havas, szeles, vasárnap délután!

Erről csináltunk villámriportot

A délelőtt elteltik fürdészel, otthoni babrálgatással, az asszonyok jobb ebédet főznek, a férfiak kijavítják a konyhakredencet, vagy megcsinálják az asztallábát, tovább maradnak ágyban, ujságot olvasnak. A délután, a vasárnap délután három-négy óra tájban kezdődik. Ezek a vasárnapok — ha valaki feljegyezne — pontos kis mérföldkövei a felszabadulásunk óta megtett útnak. Egyre derűsebbek, vidámabbak, több szórakozási lehetőséget nyújtok. Nézzük meg: mit csinál Budapest népe 1949 április 10-én egy ilyen szeles, havas, néha napsütötte vasárnap délután?

Ezt is láttam Pesten

Vidáman kvaterkáznak az emberek a városligeti hóforrásnál.

Totonézők a József-körúton

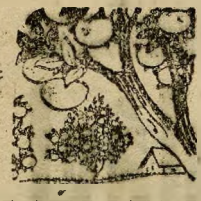
A vasárnap délutáni pesti szórakozás külön fejezete a totonézés. Amikor már befejeződtek a mérkőzések, öt rendőr várja a „világosság szerkesztője előtt a totósokat”. Ezek nem késlekednek sokáig. Csészészeszörülnek a járdán, sétálnak az úttesten, a jobbszeműek pedig a szemközti oldalon foglalnak el narci állást. Ez ugyanis valódi harc az a-ek, az 1-ek és a 2-ek ellen. Mindenkinnek a kezében papírszelet, van aki kettőt-hármat szorongat, mások egész zacskóval hozzák.

Erlei Tamás elintézte vidáman becsélt a vele lévő kislánnyal, vitatkozik a körülötte állókkal. Ezután egyre több eredményt írnak le az erőteljesen elhelyezett fekete táblára. E Erlei Tamás lassan kicsúsztatja a kezéből a félve őrzött papírszeletet. Egyre csak ezt mormolja nagybűsan:

— Na, ezem a héten sem veszem meg a motort...

amikor az egyik hal majdnem bekapta a csalétket, ez a két rosszcsont elzavarta. Kérem, én nem iszom, nem dohányzom, egyetlen szórakozásom a horgászás. Minden vasárnap ebéd után összerámolom a „ceigot” és kijövök pecázni. Az igaz, hogy sohasem mentem még haza üres kézzel. Ma valahogy rosszul haragnak a halak...

Asnak, nyese-nek, oltanak PESTKÖRNYEKEN

Pestkörnyéken tömény a vasárnapi hangulat. Zuhoghat az eső, süthet a nap: a vasárnap, vasárnap marad. Pedig például Seshalomnak kijutott tegnap mind a kettőből, sőt még egy kis hó is hullott.

Hertelendi Jenő rendőrőrmester ugyanúgy folytatta kis kerü munkáját, mintha legragyogóbb tavaszi nap sütne. A héten vette ezt a szabadság-úti házat a kerttel és most a fölsőlegés istállót bontja le. Helyére kis szőlőt, meg virágot ültet. Időnként rászól a két kis porontyra, akik mindenáron meg akarják fosztani a rügyező orgonabokrokat vékony, zöld hajtásajktól.

Sokan szórakoznak ifyesmivel a pestkörnyéki kertekben. Van, aki a véleményesben szorgoskodik, más viszont a fákat ápolgatja. Egy-egy kerületben már virágozik a barackfa. A Vincze-család kinn áll az udvaron és gyönyörködik a zöld ágakon libegő fehér, rózsaszínű erecskével ászóit színmokban. Még le is fonyképezik: „Hadd csodálják meg majd a kalauz kollegák a BSzKRt-ban...”

Teli a mozik, cukrászdák, újra műsorra került

a farralt bar

A villanyóra fészármat mutat... Az Oktogonnál üresen állnak a padok. Bent a cukrászdákban azonban lényegesen többen ülnek. A körüli olasz fagylatozó is tele. Sok krémes fogyott és még több dobostorta. Kizárólag a tulajdonos eszi a fagylatot. A vendégek még a fagylat gondolatától is fáznak. Annál több forrátkbor fogy a vendéglőkben. Deák Ferenc, a Papírértékesítő NV alkalmazottja, már második pohárral ivott belőle, amikor odakint megindul a havazás.

— Alaposan „befütött” ez az április — mondja — azt hiszem, ma este én is befűnök otthon.

A rossz idő használ a mozik forgalmának. A Palaceban és a Savoyban már jól előre eladták a jegyeket.

Az államosított szórakozóhelyek is zsúfolásig megtelnek. Nem csoda, hiszen ma már öt forintért bárki kitűnően meguzonnázhat a néhai „Arizonában” vagy a „Vörös Malomban”.

Akadnak napozók, sőt tüdőzők is

a Szigeten

Az út mentén, amely a Margit-hídról a szigetre vezet, már rügyeznek a fák. A nagy virágágytól a sziget belseje felé induló téglaszíntű salakkal felhíntett úton kerti-karba

Ma valahogy rosszul harapnak a halak

A Margithid budai hídfőjénél két rövidnadrágos lurkó család le a Dunapartra. Az egyik fonlaskodó arccal kutat a zsebében s riasztópisztolyt kotorász elő. A csövébe rézhüvelyt helyez s azután jobbkézével feje fölé tartva, elsüti. A dörrenés hangja betölti a parkot.

Huncutul összenéztek. Am, ami ezután történik arra a kélturkó nem számított. Nem tudni honnan, mérges arccal előbukkan egy bácsi és hosszúrnyelű horgászbójával megkergeti őket.

— Hogyne lennék mérges, — mondja a bácsi, Horváth Márton — három órája ülök itt a parlon, Most